

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

říjen, listopad 2026

Slovo pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u dalšího vydání Velkoborských novin. Jelikož zapršelo, začaly růst houby a houbaři si alespoň užili hezký houbařský podzim. Ale ne nadlouho, neboť opět nastalo období bez deště. Denní teploty jsou stále nadprůměrné, ale rána jsou studená, v polovině října i mrazivá. Prostě podzim.

V sobotu 29. srpna se ve Velkém Boru uskutečnilo tradiční rozloučení s prázdninami. Počasí bylo úžasné, tak si děti užily odpoledne plné her a zábavy.

V pátek 18. září proběhla ve Velkém Boru testovací rychlostní zkouška Rally Pačejov. K vidění byli špičkoví piloti a navigátoři ve velmi rychlých závodních autech.

V pátek 25. září se v prostorách obecního úřadu uskutečnila cestovatelská beseda s Petrou Vetyškovou, na níž se návštěvníci dozvěděli mnoho zajímavých informací.

V neděli 27. září proběhlo ve Velkém Boru Vítání podzimu. Pro děti a jejich rodiče či prarodiče byla připravena stezka po obci s plněním úkolů. Po více než půlhodinové procházce čekala na návsi pro děti sladká odměna, obří nafukovací skluzavka a oheň na opékání buřtů. Všichni si užili krásné teplé odpoledne a Vítání podzimu se protáhlo až do pozdních nočních hodin.

V pátek 9. a v sobotu 10. října proběhly komunální volby. Děkujeme voličům, kteří si zvolili nové Zastupitelstvo obce. Účast ve volbách byla 73,6 %, to znamená, že občanům není lhostejné, jakým směrem se bude obec vyvíjet. Ustavující schůze se bude konat zřejmě začátkem listopadu, neboť se musí dodržet všechny lhůty pro odvolání.

V sobotu 24. října proběhne ve všech obcích **svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu**. Ve Velkém Boru 9-10 hodin, Jetenovice 10 - 11 hodin a ve Slivonicích 11:30 - 12 hodin. Odpad přivezte na obvyklá místa ve stanovenou dobu, kde bude roztríděn a uložen do správného vozu.

V sobotu 31. října od 17 hodin se uskuteční **lampiónový průvod**. Sraz účastníků bude na návsi ve Velkém Boru a za doprovodu čarodějnic se půjde na mysliveckou chatu, kde budou pro děti připraveny hry, opékání buřtů a na závěr bude odpálen ohňostroj. Nezapomeňte si vzít buřty.

V neděli 29. listopadu od 17 hodin proběhne na návsi ve Velkém Boru **rozsvícení vánočního stromku**. Již od 16 hodin si bude možné zakoupit vánoční výzdobu.

Děkuji všem, kteří pořádají nebo pomáhají s pořádáním a organizováním různých akcí v obci. Přeji Vám všem krásné prožití barevného podzimu, hodně zdraví, štěstí a pohody. A nezapomeňte, že přátelé jsou lék na vše.

Václav Zábranský

OBEC VELKÝ BOR HLEDÁ SPOLEHLIVÉHO PRACOVNÍKA NA OBSLUHU ÚPRAVY VODY VE VODÁRNĚ VE VELKÉM BORU. MAX. 1 HODINA TÝDNĚ.

DNE 2. 11. OD 7:30 - 13:30 HODIN NEPOTEČE VODA Z OBECNÍHO VODOVODU VE VELKÉM BORU, JETENOVICÍCH A HOLKOVICÍCH

Oslavenci v listopadu

70 let	Šrámek Karel	Slivonice
84 let	Kurzová Marie	Slivonice
60 let	Hausteinová Alena	Velký Bor
60 let	Haustein Karel	Velký Bor
60 let	Vetyšková Eva	Velký Bor
81 let	Bláhová Marie	Velký Bor
85 let	Novák František	Velký Bor
86 let	Smítková Marie	Velký Bor
91 let	Frantlová Vlasta	Velký Bor

Oslavenci v prosinci

94 let	Klecanová Josefa	Slivonice
75 let	Piherová Blažena	Jetenovice
82 let	Zoubek Jaroslav	Jetenovice
89 let	Lávičková Julie	Jetenovice
75 let	Urban Josef	Velký Bor

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Výsledky voleb do Zastupitelstva obce Velký Bor konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026

ZVOLENÍ ZASTUPITELÉ 2026 - 2030

1. Václav Zábranský	HASIČI VELKÝ BOR
2. Robert Palečko	HASIČI VELKÝ BOR
3. Daniel Ouda	HASIČI VELKÝ BOR
4. Šárka Štěrbová	HASIČI VELKÝ BOR
5. Radmila Štípková	HASIČI VELKÝ BOR
6. Josef Brůha	HASIČI JETENOVICE
7. Petr Makovec	HASIČI JETENOVICE
8. Roman Kába	HASIČI SLIVONICE
9. Marie Sládková	VELKÝ BOR - náš skvělý domov pro všechny generace

CELKEM PLATNÝCH HLASŮ	1756	703	398	2857	
CELKEM VOLIČŮ	282	110	66	458	100%
VOLEBNÍ ÚČAST	213 = 75,5 %	79 = 71,8 %	45 = 68,2 %	337	73,60%

	VELKÝ BOR	JETENOVICE	SLIVONICE	CELKEM	%
1. HASIČI JETENOVICE	75	439	2	516	18,06
2. HASIČI VELKÝ BOR	1278	123	4	1405	49,18
3. HASIČI SLIVONICE	29	15	213	257	9
4. SLIVONICE 2026	18	8	160	186	6,51
5. VELKÝ BOR - náš skvělý domov pro všechny generace	356	118	19	493	17,26

Děkujeme všem voličům za účast ve volbách.

SBĚR NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

24. října 2026

VELKÝ BOR na návsi 9.00 – 10.00 h

JETENOVICE na návsi 10.00 – 11.00 h

SLIVONICE na návsi 11.30 – 12.00 h

ZÁKAZ ukládání stavebního materiálu a eternitu!!!

Důležité informace:

Coop Velký Bor

23. 10. Zavřeno
24. 10. Zavřeno
28. 10. Zavřeno
17. 11. Zavřeno

Pošta partner:

16. 11. Zavřeno
7. - 8. 12. Zavřeno
17. - 18. 12. Zavřeno
24. - 25. 12. Zavřeno
1. 1. 2027 Zavřeno

KNIHOVNA Velký Bor

**!! Změna výpůjční doby
od 2.11. !!**

Pondělí 17:00 - 18:00

Sbor Velkobor

Co chystá na dobu vánoční?

Milí čtenáři a příznivci našeho sboru: přes léto máme vždy pauzu od koncertů a zkoušek, ale od posledního vydání novin jsme se přeci jen i během pauzy sešli. V srpnu jsme zpívali na pouťové mši sv. ve Svěradicích, v září jsme se v Hejné přidali do průvodu při staročeské konopické a ještě v říjnu jsme hudebně doprovodili svatbu v místním velkoborském kostele. Novomanželům přejeme mnoho štěstí a lásky. Už od poloviny září pilně zkoušíme a chystáme adventní a vánoční program na několik koncertů. Naše zpívání snad potěší posluchače v blízkém okolí a letos zase

v trochu větším počtu se silnější pěveckou základnou zavítáme i do Volenic a do Nepomuka. Snažíme se každý rok obohatit náš repertoár novými kousky, které vyhledává Janička a upravuje pro více hlasů. Za těch téměř dvacet let trvání sboru už máme slušnou zásobu vánočních i adventních písní a tak znovu oprášíme i to, co už jste slyšeli. Vánoce jsou svátky klidu a duchovního rozjímání a my věříme, že účast na našich koncertech dodá posluchačům tu správnou náladu a připomene ten jediný význam Vánoc – rozdávat lásku a čas všem blízkým okolo nás. A věřte, že my na zkouškách strávíme mnoho a mnoho hodin někdy i na úkor svých rodin a jedinou odměnou je pro nás váš potlesk a úsměv na tváři.

Neváhejte a přijďte nás podpořit:

28. 11. Čechelovice 15,00
12. 12. Břežany 16,00
12. 12. Nepomuk 18,30 - Dvůr Šternberk
13. 12. Volenice 16,00
14. 12. DPS Horažďovice 17,00
18. 12. Záboří 18,00
19. 12. Bezděkov 16,00
19. 12. Pole 18,00
20. 12. Velký Bor 17,00

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

Když už jsem dostal po internetu vyzvání k nějakého článku napsání, dovolil bych si v tom, co jsem minule napsal, dál tak nějak ještě pokračovat. Jistě, že asi ne všechny to zajímá; v tom případě je snadná pomoc: článek nečíst a na další psaní v novinách přejít. A tak pro ty, které to zajímá a aspoň něco jim to říká, budu pokračovat a psát dál. Když se odvolávám na texty Bible – ty ze Staré části staré přinejmenším tak asi 4 000 let a možná, že i více, je tak nějak pozoruhodné, že při nějakém jejich výkladu se to dá tak či onak nechat „napasovat“ na dnešní současnou dobu, a tak nějak se zorientovat, v jaké době historie lidstva a světa se právě zrovna nacházíme a tak z toho, co bylo, přibližně usuzovat, co bude dál. V minulém článku jsem se zabýval výkladem závěru proroctví velkého židovského proroka Daniela. Kdy a kde žil a kdy to své proroctví psal? V babylonském zajetí, někdy zhruba před 2.500 lety. Kdybychom vzali za správný jeden z mnoha možných výkladů, mohli bychom se ptát, jak mohl on tam a tehdy vědět, co bude za dva a půl tisíce let. Orientačně doba vlády druhého judského krále Davida, historicky prokázaná, je kolem roku 1 000 před Kristem. Dobyť Jeruzaléma babylonským králem Nabuchodonosorem a odvěčení židovského národa do babylonského vyhnanství se datuje rokem 587 před Kristem. Do zajetí byl odveden jako mladý i potomek významného židovského rodu, Daniel, takže jeho texty jsou datovány po tomto roce. Z jeho obsáhlých textů jsem uvedl závěr proroctví o času konce, kdy bude možno toto tajemné proroctví rozluštit a pochopit. „V oné době povstane Míkael (Michael), velký ochránce (tvého, tj. židovského národa), a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do té doby. A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečet tuto knihu až do doby konce. Mnozí ji budou bez porozumění pročitat a někteří třeba aspoň něco pochopí a poznání se rozmnoží.“ „Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: „Můj pane, jaké bude zakončení všeho?“ Řekl: „Jdi, Danieli, tajuplná a zapečetěná budou ta slova až do doby konce.“ (Z toho jako by vyplývalo, že ta slova budou odpečetěna, pochopena, jim bude porozuměno, budou zbavena svého tajemství, bude zřejmý jejich obsah, bude pochopen jejich výklad, až v době konce.) Od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a vztyčena ohyzdná modla pustošitele, uplyne tisíc dvěstě devadesát (1 290) dnů. Blaze tomu, kdo se v důvěře dočká tisíce třiset třiceti pěti (1 335) dnů. Jak jsem minule uvedl jeden z možných výkladů: prostý jednoduchý výklad by mohl být spočíst rozdíl mezi těmi dvěma čísly, tedy: $1335 - 1290 = 45$, a že toto číslo celá minulá staletí, ba tisíciletí lidem asi nic neříkalo,

ale lidem druhé poloviny 20. století a v současnosti 21. století toto číslo může říci, být s ním spojován rok 1945. A kdybychom toto číslo, tento letopočet vzali jako klíč k vyluštění závěru Danielova proroctví, bylo by možno říci: že blaze tomu, kdo se dočká (dožije) roku 1945. A vzhledem k tomu, že se slova židovského proroka Daniela týkají především jeho, židovského národa, bylo by pak možno tomu rozumět: že blaze členům židovského národa, kteří se dožijí roku 1945, poněvadž v tomto roce, s koncem 2. světové války, skončilo nebývalé, kruté, hrozné pronásledování a vyvražďování židů, tzv. Holokaust – jenom proto, že „byli Židé“. A ono šťastní byli všichni, kdo tuto válku, 2. světovou, přežili, dočkali se jejího konce. Rok 1945 je i možno označit jako mezník v dějinách světa, v dějinách lidstva. V tom roce na závěr 2. světové války byla poprvé použita atomová bomba, zbraň hromadného ničení. V jedné besedě na internetu jeden z účastníků tvrdil, že Hitler, tedy Německo, měli už atomovou bombu, nebo že už byli velice blízko toho, aby ji měli, intenzivně na ní pracovali. Ví se o tom, že přední německý atomový fyzik Hahn, zeť Alberta Einsteina, žil v Německu a na vývoji atomové zbraně byl nucen se podílet, že se snažil vývoj této zbraně zpomalovat a podařilo se mu podat zprávu Einsteinovi do USA, aby si pospíšili s vývojem této zbraně, že Německo ji už má, anebo téměř má. A v té besedě na internetu také mluvili o důkazech o tom, že to tak bylo a že sám Adolf Hitler pobízel k jejímu urychlenému vývoji a že když byl přítomen jednomu z posledních pokusných výbuchů této hrůzné zbraně, prý se toho zděsil a prohlásil: „To je zbraň Posledního soudu.“ Takže nakonec Američané byli první, kdo vývoj této zbraně, pod vedením Von Brauna, dokončili a použili. Poprvé v dějinách světa, v dějinách lidstva byla tato hrozná zbraň použita – svržena atomová bomba 6. srpna 1945 na japonské město Hirošimu a za tři dny na to, 9. srpna, na Nagasaki. Z výbuchů těchto bomb, „zbraní Posledního soudu“, jsou dokumentární filmové záznamy, takže lidstvo ví, co to dokáže! A pořád si lidé s tím zahrávají! Přelomovým mezníkem v dějinách lidstva je použití této zbraně možno nazvat proto, že do té doby měli lidé zbraně, tzv. konvenční, které dokázaly zničit jen určité místo na Zemi, ale atomové, jaderné zbraně by dokázaly zničit celý svět, celou Zemi, celou zeměkouli – zničit, spálit. Nedej Bůh! Bible byla dopsána koncem prvního století našeho letopočtu. Závěrečná kniha Bible – Apokalypsa – Zjevení svatého Jana – je datována někdy na konec 1. století po Kristu, našeho letopočtu, takže texty tzv. Nového Zákona jsou staré zhruba 2 000 let, texty Starého Zákona – „Bible židovské“ – 5 000 let a možná i více. Starý Zákon líčí osudy, dějiny židovského národa – jistě úctyhodné – k těmto textům patří i shora citovaná kniha Danielova proroctví – líčí osudy židovského, vyvoleného národa. Ve svých dějinách

tento národ procházel častými pronásledováními – větším či menším ohrožením své existence – v novodobých dějinách to známe pod názvem „pogromy na Židy“ – a ten nejhroznější přišel s nástupem k moci Adolfa Hitlera v Německu – skončil v onom mezníkovém roce 1945. Nový Zákon líčí osudy „nového Izraele“ – křesťanství. I křesťané, navazující na židovství – Ježíš byl Žid a na něm se naplnily předpovědi Starého Zákona – tedy i křesťanství – křesťané si ve svých dějinách „užili, vytrpěli své“. A to v kostce je možná obsaženo v jiném tajemném biblickém čísle: tři šestky: 6 6 6. Uvedeno je v závěrečné knize Bible – ve Zjevení sv. Jana – tzv. Apokalypse, v 13. kapitole. Je dobré si tuto kapitolu přečíst, případně pro porozumění i kapitolu předchozí: „Běda však zemi a moři, neboť ďábel sestoupil k vám s velkým hněvem, protože ví, že už má jen málo času. Když drak viděl, že je svržen na zem...“ (Dále se mluví o tom, jak ten drak pronásledoval ženu, která porodila chlapce – Ježíše Krista, žena byla z ohrožení zachráněna.) „Tu se had na ženu rozlítal a odešel, aby vedl válku proti ostatním z jejího potomstva, kteří zachovávají Boží přikázání a hlásí se k Ježíšovu svědectví.“ (Had, Drak, Satan, Ďábel, Lucifer, odpůrce, protivník, nepřítel Boha.) O původu této „Bytosti zla“, označované těmi různými názvy, by to chtělo napsat více. Píše se v tomto závěrečném prorocství Bible o shora uvedené „bytosti zla“ pod různými názvy, dále se mluví o šelmě a o falešném proroku. Tak o tom možná někdy příště. Pomalu bych měl psaní skončit, a tak jen rychle a stručně k onomu číslu 666. Tímto číslem může být rozuměn právě ten „odpůrce, nepřítel Boha“, jenž má snahu lidi od Boha odvést a na cestu do pekla přivést. Tím nejsnazším, nejúčinnějším, nejúspěšnějším prostředkem k dosažení toho cíle jsou

hříchy proti 6. přikázání: Nesesmílníš! – 3 šestky: myšlenky, slova, skutky (nestoudnost, nemravnost, mravní zvrhlost, zvrácenost, porno, konzumní sex...). Ale pak je z mnohých možný jeden jednoduchý, prostý výklad – a sice převést toto číslo z „arabských číslic“ na římské. A dostaneme tvar čísla 666 – DC LX VI. Krkolomě vyloženo to může být popis boje „odpůrce, nepřítel Boha“ proti Bohu – a jeho vyznavačům – proti Ježíši Kristu – a jeho následovníkům – křesťanům. Bylo by možno říci, že v tomto čísle jsou varovně zakódované způsoby boje proti víře, proti křesťanské víře v Boha – boje proti křesťanům – proti Božím vyznavačům. Takže jen informativně krátce – později k tomu možná podám výklad – není mým cílem proti někomu útočit – jen se pokusím vyluštit, vyčíst něco z textu starého zhruba 2 000 let – že by v tom mohlo být něco – co se týká bolestných dějin křesťanství: na počátku a pak v posledních zhruba 200 letech. 600 římsky DC – latinsky by to mohlo značit číslovku DeCem (10) – mohlo by značit období prvních tří století křesťanství – kdy za postupné vlády 10 císařů byla snaha křesťanství zlikvidovat, zničit, „utopit v krvi“ (vynikal v tom císař Nero, Decius, Dioklecián a další). 60 LX – mohlo by označovat jména zakladatele „vědeckého“ ateismu Karla Marxe, kareL marX – proti víře v Boha vědou – marxismus – svět. vědecký názor. 6 VI – jméno pokračovatele Karla Marxe – měl krycí jméno Lenin – vlastním jménem Vladimír Iljič – spojil dohromady obojí předchozí – vědou i násilí – marxismus-leninismus (náboženství bez Boha, křesťanství bez Krista). Slibovali „ráj na zemi“ – bez Boha, bez Krista – vlastními lidskými silami – výsledek: to již známe z vlastní zkušenosti. Když bude možnost, příště o tom více.

Stanislav Bušta

SDH Velký Bor

Léto máme již za sebou a jsme v plném proudu podzimu. I my máme svou sezonu za sebou.

V květnu proběhla hasičská soutěž v Holkovcích, které se zúčastnila tři družstva – dvě družstva mužů a jedno družstvo dětí. Děti se umístily na krásném druhém místě, muži I. na čtvrtém místě a muži II. na pátém místě.

Další soutěží, které jsme se zúčastnili, byl Memoriál Ladislava Duchoně v Lažanech, který se konal v červenci. Zde jsme postavili dvě družstva – družstvo žen a družstvo mužů. Na této soutěži se nám příliš nedařilo, ale není přece důležité vyhrát, nýbrž zúčastnit se! A to jsme splnili a soutěž jsme si užili.

Děkuji všem, kteří za nás letos soutěžili, a doufám, že budeme pokračovat i v příštím roce.

R. Štípková

Rozloučení s prázdninami

Vítání podzimu

Rally Pačejov opět přinesla napínavé souboje. O vítězi rozhodly sekundy.

Pačejov a jeho okolí se i letos staly dějištěm významné automobilové soutěže. Ve dnech 18. až 20. září se uskutečnil již 47. ročník Rally Pačejov, který byl závěrečným podnikem Mistrovství České republiky v rally. Diváci se dočkali napínavých soubojů, skvělých výkonů závodních posádek i dramatického závěru celé sezony.

Filip Mareš
s vozem Toyota Yaris Rally 2

Václav Pech
s vozem Citroën C3 Rally 2

O celkové vítězství se bojovalo až do posledních kilometrů. Nejlépe si vedli Dominik Stříteský s Ondřejem Krajčou, kteří se Škodou Fabia RS Rally2 projeli cílem na prvním místě. Jejich největšími soupeři byli Filip Mareš s Radovanem Buchou na voze Toyota GR Yaris Rally2. Rozdíl mezi oběma posádkami činil pouhých 2,4 sekundy, což jen potvrzuje, jak vyrovnaný

Jakub Jirovec
s vozem Porsche 992 Rally GT

letošní závod byl. Třetí místo obsadili Jan Kopecký s Jiřím Hovorkou.

Rally Pačejov měla důležitý význam také pro konečné hodnocení českého šampionátu. Dominik Stříteský si díky svému vítězství zajistil titul mistra České republiky, a mohl tak završit sezonu tím nejlepším možným způsobem.

Celá soutěž nabídla fanouškům nejen kvalitní sportovní podívanou, ale také příležitost setkat se s předními českými závodníky a prohlédnout si jejich soutěžní vozy.

Vzpomínky na Velký Bor

Od pana Václava Kaplánka

Dobrý den,

napíšu, jak to bylo dřív v Boru.

Z vyprávění táty vím, že v roce 1930 běhal už jako pětiletý po dvoře nové chalupy. Předtím bydleli v Podkostelí, ta původní chalupa tam už neexistuje. Parcelu pro novou chalupu koupili mí prarodiče od rodiny Němců, byl to tzv. Slavíkův vršek. Do školy chodil nejdřív asi 5 let v Boru, potom chodil pěšky do Horažďovic nebo jezdil na kole, které nezamykal a nikdy mu ho nikdo neukradl. Jeho rodiče byli „chalupáři“, to je míň než sedláci. Měli dvě krávy, se kterými jezdili na pole. Táta jim chodil po škole pomáhat.

Já jsem se narodil v Klatovech a do tří let jsem s rodiči bydlel v Nalžovských Horách u prarodičů z druhé strany. Po přestěhování do Boru jsme tam pravidelně jezdili naším trabantem. Z dětství si pamatuji, že jsme měli prase, husy a slepice. Tenkrát jsme neměli vrata, když jsme pouštěli prase na dvůr, dávali jsme mezi zahrádku a zahradu jen velkou žebřinu. Často se stalo, že prase žebřinu porazilo a my jsme ho honili po vsi.

Měl jsem dva kamarády, Václava Hírmana z bytovky 64 a Jaroslava Járu z č. 100. Nad námi bydlela stará paní Kopáčková, ke které jsem jako malý chodil na „sodovku“, což byla voda se šťávou. To mi moc chutnalo. Paní Kopáčková měla syna, kterému nešťastnou náhodou přejel vůz nohu, kterou mu museli amputovat. Pracoval ve Sportu jako brusič. Neoženil se, stal se z něj podivín a já jsem se ho bál.

Koupat jsme se chodili na Benátku nebo na Zákup.

Byla tam krásná travička, prostě romantika. Když jsem se tam byl před pár lety podívat, byl jsem v šoku. Všude kopřivy a jiný plevel, v rybníkách kachny. Tenkrát nás ani nenapadlo, že to musel někdo udržovat.

Pěstovali jsme všechnu možnou zeleninu, jahody, brambory, mák, rybíz, angrešt, měli jsme domácí vejce. Později už jsme měli jen slepice. V hořejší zahrádce byly kolem celé krásné a různé růže. Dvůr byl více svažité, ten jsem sám postupně vyrovnával.

Táta byl sportovní typ, vyrobil mi improvizované tyče pro skok vysoký – dvě svislé s hřebíky a jednu vodorovnou jako laťku. Skákali jsme s kamarády na starý slavník vycpaný senem. V létě jsme měli půjčený stan z Domu dětí a mládeže z Horažďovic, kde táta dělal asi 10 let ředitele.

Já jsem do čtvrté třídy chodil do školy doma na hradě, potom do Horažďovic do 2. ZDŠ. V té době jsme měli pejska, špice Kima. Samozřejmě jsme měli také kočky. Po ZDŠ jsem se rok učil tesařem v Plzni s výhledem práce v Chanovicích, kam jsem o prázdninách jezdil na brigády na svém novém Mustangu. Brzy se ukázalo, že tesařina pro mě rozhodně nebude to pravé. Šel jsem na průmyslovku do Volyně, obor dřevařství. Po maturitě se mi nechtělo na dva roky na vojnu, tak jsem se odhodlal jít dál do školy. Pokračoval jsem ve dřevařství na VŠ ve Zvolenu, kde byla jediná dřevařská škola v republice. Nebylo to jednoduché, ale po čtyřech letech jsem úspěšně dostudoval a jako absolvent vojenské katedry jsem šel na vojnu jen na rok.

Ještě se vrátím k chalupě. V roce 1979 jsme udělali

přestavbu obytné části, protože to původně nebylo dobře řešeno. Před kuchyní (prostřední místnost) byla chodba ústící do přední a zadní místnosti. Tím byla kuchyně pořád tmavá. Za místností blíže ke stodole jsme udělali na severní straně koupelnu a záchod, na dvoře jímku. Předtím se chodilo na záchod do zděné místnůstky přizděné ke zdi hospodářské části mezi kolnou a chlívkem pro slepice a prase. V zimě v mrazech to bylo zajímavé. Vedle chlívků, tam, kde je dnes garáž, byl chlév pro krávy.

První práci jsem měl v Sole v Sušici, kde jsem dělal referenta tvorby cen. Tam jsem získal malý družstevní byt. Po svatbě jsem se přestěhoval za manželkou do Jičína, odkud jsme pravidelně jezdili za tátou, který byl dlouho vdovec. Nezbylo nám než chalupu prodat v roce 2006.

Zdravím z Jičína
Kaplánek

Zaniklé venkovské školy Plzeňského kraje

Defurovy Lažany

Defurovy Lažany byly až do roku 1902 přiškoleny k obci Kvášňovice, přestože již v roce 1877 žádaly společně s obcí Černice o vyškolení a zřízení samostatné školy. Za tímto účelem se konalo 8. srpna 1877 komisionální řízení. Protože se ale Černice zdráhaly, od vyškolení bylo upuštěno. 13. května 1899 se konalo nové šetření, které mělo tentokrát příznivý výsledek. Rozhodnutím zemské školní rady z 9. ledna 1902 bylo povoleno těmto obcím vyškolení ze školní obce Kvášňovice a zřízení samostatné dvoutrídni školy v Defurových Lažanech. Byla ustanovena první místní školní rada, která zajistila místnosti pro školní vyučování u Josefa Hlaváče v č. p. 23 a u Vojtěcha Čady v č. p. 20. Do školy 16. září 1902 nastoupilo 101 dětí z Defurových Lažan a Černic.

4. června 1903 byla zahájena stavba nové školní budovy. Plány školy vyhotovil Daniel Mayer, stavitel z Horažďovic, jemuž byla stavba veřejnou dražbou za 19 900 Kč také zadána (konečné náklady nakonec byly vyšší: 20 561,95 Kč). Státní subvence na stavbu činila 4 000 Kč, zbytek měl být splácen Hypoteční bance za 20 let. V červenci 1904 byla vykonána snižovací dražba na stavbu kůlny, chlévů a ohradních zdí. Stavba byla zadána za 2 875 Kč Janu Šimkovi, mistru zednickému z Oselec. Stavba školní budovy byla dokončena 13. srpna 1904 a den nato byla zahájena stavba ohradních zdí. Kolaudace nové školní budovy byla vykonána 27. srpna a 11. září byla slavnostně ozdobená škola vysvěcena. Klíče od budovy převzal řídící učitel

Adolf Poucha. Ve škole se začalo vyučovat 17. září, zapsáno bylo 95 dětí. V listopadu byla dokončena stavba kůlny a ohradních zdí.

Během první světové války byly pořádány různé sbírky, děvčata pletla ponožky a rukavice, žáci vyrobili 1614 papírových podešví. Na podzim a v zimě se často pro nedostatek paliva nevyučovalo.

Školní učebna bývala propůjčována pro konání bohoslužeb církví československé, také ke schůzím obecního zastupitelstva, jako volební místnost a pro osvětové přednášky – s podmínkou, že bude zachována čistota, nesmí se poškozovat majetek, nesmí se zde kouřit a pořádat politické schůze. V jedné místnosti měla až do roku 1937 úřadovnu místní kampelička. Místní občané a zejména lažanský rodák Vojtěch Panuška, který žil v Americe, přispívali na vybavení školy finančními dary – byl z nich zakoupen např. šicí stroj, knihy do žákovské knihovny, nádobí na vaření pro dívky a později i školní rozhlas.

O prázdninách roku 1940 byl odvodněn sklep za 2 400 Kč a pořízena nová vrata za 610 Kč, v dalších letech byla opravena střecha, zatmelena všechna okna a provedena oprava pumpy. Válka s sebou přinesla opět nedostatek, pořádání sbírek, byla povinně zavedena výuka německého jazyka, upraveny učební osnovy a předměty, škola byla opatřena dvojjazyčným nápisem.

V únoru 1945 musely být vyklizeny všechny školní místnosti pro německé uprchlíky. Výuka probíhala

v hostinci nebo děti dostávaly jen domácí úkoly. V květnu 1945 byli ve škole ubytováni nejprve američtí vojáci, pak je vystřídalí vojáci I. samostatné čsl. obrněné brigády. Po odchodu vojáků byla škola vyčištěna a mohlo být opět zahájeno pravidelné školní vyučování. 16. června 1945 zažila obec nezapomenutelný den – obcí projížděl pan prezident Edvard Beneš.

Kvůli poklesu žactva byla s účinností od 1. září 1946 uzavřena 2. postupná třída. O prázdninách roku 1957 byla provedena generální oprava školy s náklady 17 703,35 Kčs, a to oprava fasády, instalace elektrického vedení ve třídě a oprava střechy. V roce 1963 byla vyměněna okna v 1. třídě.

Dnem 31. srpna 1965 byla škola v Defurových Lažanech zrušena a 19 žáků bylo převedeno do školy v Chanovicích.

Po uzavření školy bylo přízemí budovy, byt pro řídícího, využíváno k trvalému bydlení. Ve dvou třídách v patře bývali ubytováni brigádníci, kteří přijížděli pomáhat do místního JZD. V polovině 80. let byla budova bezplatně převedena na pionýrskou organizaci při jedné z nových pražských škol, která zde pořádala letní pobyty dětí až do roku 2000. Pak byla budova opuštěná a bez údržby. Po roce 2010 byl objekt nabízen k prodeji. Budovu nakonec koupila obec Chanovice, kam místní část Defurovy Lažany patří. Tak se po třiceti letech stala lažanská škola opět majetkem obce. Při odkoupení hrála roli i úcta k předkům, kteří ji pro obecní účely budovali. Záměrem nynějšího zastupitelstva je přestavba na bytový dům se čtyřmi byty pro trvalé bydlení.

„Na prahu školy vzácně zbudované, zde na prahu chrámu všeho vědění: Vítejte nám, veledůstojný Pane, vítejte příznivci nám velcetení! Chrám tento nemá věží, nemá báně, hlaholu zvonů nemá velebných, zato však srdce naše slávu Páně zvoniti budou v hádrech předvěčných. Přes tento práh až půjdeme naposledy a světem budeme kráčet dál a dál: dokážeme, nad tímto že domem vědy Duch Svatý s požehnáním spočíval.“

Kronika obecné školy, 1902–1940, Státní okresní archiv Klatovy.

Co tady strašíš?

Když míříte do ZOO, určitě máte vybraná zvířata, která nechcete minout. Nejspíš budou krásně barevná, vznešená, silná a krásná. Anebo aspoň roztomilá.

No jo, ale v zoologické zahradě je i spousta dalších obyvatel, která na první pohled tak nezaujmu, ale stejně by ráda trochu pozornosti. Jako malý kaloň Kája. „Rychle, už jdou první návštěvníci do nočního pavilonu, připravit křídla, uši, drápky a jde se na to!“ připravoval se nervózně. Jenže se mu průlet mezi návštěvníky nikdy nepovedl tak, jak si představoval. Vypadalo to spíš, že se mu lidi vyhýbají. Někdo dokonce i pištěl! Jednoho dne omylem zalbloudil do vedlejší expozice pralesa a tam se na něj obří motýl obořil:

„Co tady strašíš?“

„Tak takhle to tedy je? Já straším?“ smutnil Kája, ale jeho kamarád, noční poloopice Ksukol s podivnými očima a štětinatou srstí, se rozčílil.

„No a co? Každý nemůže být rozkošný jako králíček. Někdo je drsný, někdo úlisný, jiný dokonce i děsivý. Jsme jako padouchové z příběhů!“

To bylo něco! Že to Káju nikdy nenapadlo. Ale teď, když už to věděl, rozhodl se konat. Založí si partičku strašidelných kámošů a společně ovládnou celou ZOO! Vybírat musí pečlivě. Zkusíte to s ním?

Výr ušatý má oranžové oči a tajemně houká. Ďábel medvědovitý strašně vřiská a navíc má jméno jako borec. Štírovi rostou místo předních tlapek klepeta a má na ocase jedovatý bodák! Gaviálova tlama je sice úzká, ale má ji plnou nefalšovaných a pekelně ostrých krokodýlích zubů. Sup děsí už od pohledu a co teprve jeho jídelníček, hrůza. Velemlok vypadá jako mimozemšťan a všude z něj visí kůže. Hyena se chechtá

až tuhne krev v žilách a smrdí až z toho štípou oči. Anakonda by zvádla schramstnout klidně i malého hrocha.

„No tak, no tak, netlačte se, už máme plno!“ uklidňoval Kája davy zájemců. Najednou chtěl každý být drsňák.

„A co teď?“ vyzvídal nový klub strašidelňáků. Nad tím Kája ještě neměl čas nepřemýšlet.

„Výrazíme pěkně přes ZOO, jen ať se všichni kouknou!“ hrdě vypnul hrud' malý kaloň.

„A pak?“

„Pak uvidíte,“ utnul zbytečné otázky, na které sám neznal odpověď. Však se něco namane, aby to uhrál ke spokojenosti všech.

Venku už se stmívalo a průvod podivných tvorů si to soukal, plazil, belhal, šplhal a letěl temnými uličkami zoologické zahrady, vyhýbaje se světlu lamp. Kdo je potkal, málem vypustil duši. Bylo to jako v hororu. A pak se jako na zavolanou před nimi otevřelo prostranství s vydlabanými dýněmi, jejichž svítící oči temně ozařovaly naši bandu zatracenců.

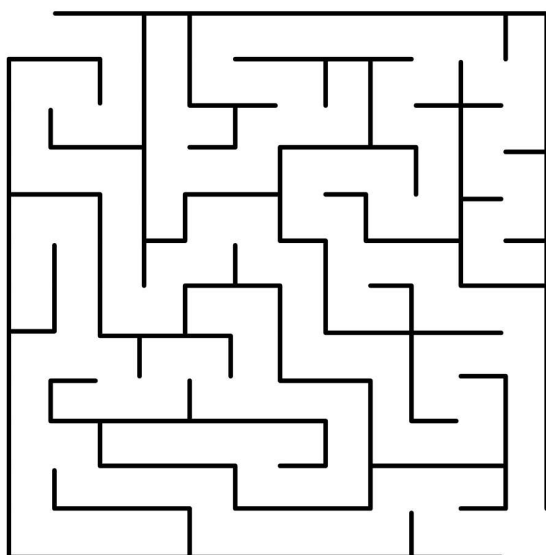
„Sláva! Paráda! To je ale úžasná podívaná! Přehlídka strašidelných zvířat na Halloween, jaký báječný nápad!“ strhl se najednou kolem nich ohlušující potlesk, jásání a výskání. Všude bylo plno návštěvníků a všichni obdivovali jenom a pouze je! Lepší den ještě žádný z nich nezažil. Hned předvedli své tajné nacvičené pózy i úsměvy a užívali si okamžik, kdy se ukázalo, že být jedinečný prostě frčí.

Úkoly:

Co trápilo kaloně Káju?

Jaký měl plán?

Co je na tobě jedinečného?

Houby, houby, houbičky ...

24. 10.		Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu	Velký Bor, Slivonice, Jetenovice
31. 10.	17:00	Lampiónový průvod	Velký Bor - náves
9. 11. - 20. 11.		Sbírka Diakonie Broumov	Jetenovice
29. 11.	17:00	Rozsvícení vánočního stromku	Velký Bor - náves
28. 11.	17:00	Rozsvícení vánočního stromku	Jetenovice

VELKÝ BOR
31. 10. 2026
LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD

průvod pokračuje na Mysliveckou chatu
Buřty s sebou
17:00 HOD
sraz na návsi

Vyřezané dýně dodejte
na obecní úřad do 30. 10.

 Diakonie Broumov
sociální družstvo, Husova 319, 550 01 Broumov
myr ma del.: 724 232 262

Sbírka se uskuteční:
dne: **9.11.-20.11.2026**
čas: **7.00 - 15.00 h**
místo: **OÚ VELKÝ BOR**

SEZNAM VĚCÍ, KTERÝMI MŮŽETE PŘÍSPĚT DO SBÍRKY:

Veškeré letní a zimní oblečení
(dámské, pánské, dětské)

Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony

Látky

(minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)

Pérové přikrývky, polštáře a deky, peří

Menší elektrospotřebiče i poškozené

Hygienické potřeby, drogistické zboží

Knihy

**PROSÍME VŠE ZABALENÉ
V IGELITOVÝCH OBALECH**

Prosíme, aby vše co darujete, bylo funkční. To znamená především funkční zipy u bund, mikin a ostatních oděvů.

Nefunkční zapínání nejsme schopni opravit. **Děkujeme!**

VÍCE NA

www.diakoniebroumov.cz

www.facebook.com/broumovdiakonie

Tel. :

- 491 524 342
- 739 999 112
- 603 287 387

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- Znečištěný a vlhký textil
- Elektrospotřebiče velké
- Koberce
- Nábytek
- Domácí potřeby
- Obuv
- Kabelky a batohy
- Hračky
- Časopisy a noviny

Prosíme, podpořte vyhlášenou veřejnou sbírku na číslu účtu:

50016-1302698349/0800

Vydává Obecní úřad Velký Bor

Redakční rada:

Václav Zábranský, Erika Silovská

Grafická úprava: Lucie Šilhavá

E-mail : velkoborskenoviny@seznam.cz

Noviny jsou také dostupné v elektronické verzi na www.sumavanet.cz/velkybor

Uzávěrka dalšího vydání novin: 7. 12. 2026